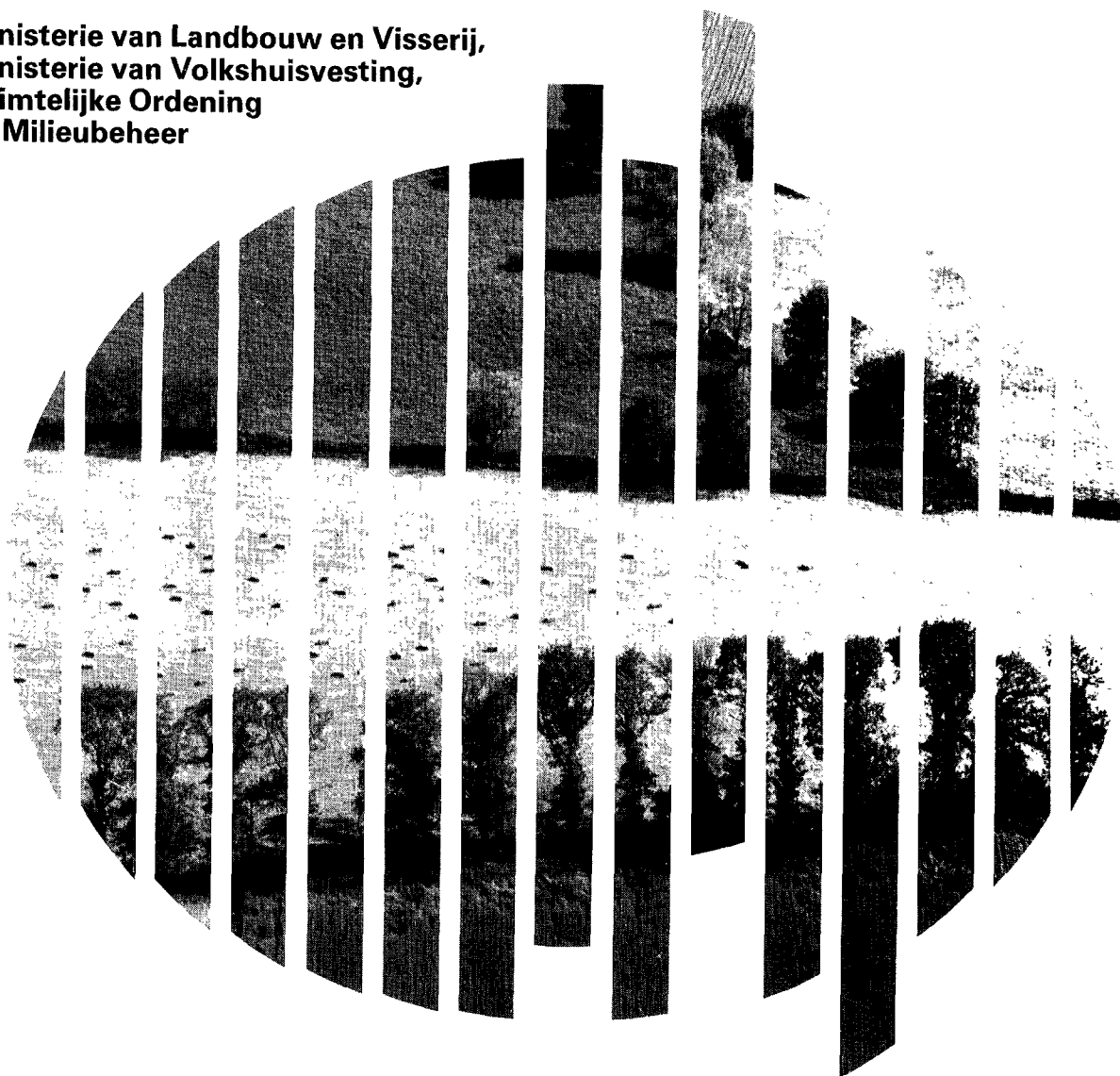

Structuurschema Landinrichting

Ministerie van Landbouw en Visserij,
Ministerie van Volkshuisvesting,
Ruimtelijke Ordening
en Milieubeheer

Vergaderjaar 1985–1986

16 600

Structuurschema voor de Landinrichting

Nr. 28

BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN LANDBOUW EN VISSERIJ EN VAN DE MINISTER VAN VOLKSHUISVESTING, RUIMTELIJKE ORDENING EN MILIEUBEHEER

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 31 januari 1986

Hierbij bieden wij u de tekst aan van de planologische kernbeslissing van het Structuurschema Landinrichting (deel e), zoals deze naar aanleiding van de parlementaire behandeling op 3 december 1985 is vastgesteld.

Gevolg gevend aan een tijdens de parlementaire behandeling gedane toezegging is onder punt 5.2. van de pkb de volgende zin geschrapt:

«Van deze oppervlakte mag niet meer dan jaarlijks 15% bestaan uit gebieden die niet op de beleidskaart zijn vermeld.»

Voorts is de tekst van punt 9 van de pkb aangepast aan de brief van de Minister van Landbouw en Visserij van 4 november jl. inzake de uitvoering van de motie Van Noord (Tweede Kamer, vergaderjaar 1985–1986, 16 814, nr. 37). Daartoe zijn onder punt 9 vierde gedachtestreepje de eerste vijf regels gewijzigd in:

«De (voorlopige) Commissie voor de milieu-effectrapportage zal in de gelegenheid worden gesteld haar beschouwingen kenbaar te maken over de HELP-rapporten van landinrichtingsprojecten in», terwijl de laatste alinea van punt 9 vervalt.

Bij de uitvoering van het beleid, zoals neergelegd in de structuurschema's Landinrichting, Openluchtrecreatie en Natuur- en Landschapsbehoud, heeft de coördinatie bij de inzet van de verschillende instrumenten, alsmede de eventuele gevolgen van de inzet van deze instrumenten voor de belanghebbende de volle aandacht van de regering. Zowel bij de opstelling van nieuwe wetgeving, als bij de herziening van bestaande wetgeving worden, zo nodig voorzieningen getroffen om deze coördinatie tot stand te brengen, danwel te verbeteren.

De beleidskaart en de deelkaarten A, B en C, zoals opgenomen in de regeringsbeslissing (deel d), geven de stand van zaken weer op 1 juli 1984.

Na die datum is in een aantal gebieden herinrichting of ruilverkaveling in voorbereiding genomen, terwijl voorts een aantal ruilverkavelingen is gestemd of afgesloten. De bij de voorliggende pkb behorende beleidskaart, alsmede de deelkaarten A, B en C, zijn in verband hiermee geactualiseerd.

Tenslotte is aan deze tekst toegevoegd een overzicht van de belangrijkste stukken die tijdens de loop van de PKB-procedure zijn verschenen, en die als achtergrondinformatie kunnen worden beschouwd.

De staatssecretaris van Landbouw en Visserij,
A. Ploeg

De minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
P. Winsemius

Vergaderjaar 1985-1986

16 600

Structuurschema voor de landinrichting

Nr. 29

DEEL E: TEKST VAN DE NA PARLEMENTAIRE BEHANDELING VASTGESTELDE PLANOLOGISCHE KERNBESLISSING

Inhoudsopgave	blz.
Planologische kernbeslissing	
Samenvatting van de beleidsuitspraken	
1. INLEIDING	4
2. DOELSTELLINGEN VAN HET BELEID	4
3. HOOFDLIJNEN VAN BELEID	5
4. OMVANG VAN INTEGRALE LANDINRICHTING	5
5. HET BELEID VOOR HERINRICHTING EN RUILVERKAVELING	6
5.1. De beleidskaart	6
5.2. De strekking van de beleidskaart	6
5.3. Fasering van de voorstellen tot plaatsing van gebieden op het voorbereidingsschema	7
5.4. De keuze tussen herinrichting en ruilverkaveling	7
6. AANPASSINGSINRICHTING	7
7. DE REEDS IN UITVOERING EN IN VOORBEREIDING ZIJNDE GEBIEDEN	8
8. HET BELEID MET BETREKKING TOT DE AFZONDERLIJKE INRICHTINGSFAC- TOREN	8
8.1. Ontsluiting	8
8.2. Waterbeheersing	8
8.3. Verkaveling	9
8.4. Landschapsbouw	9
9. EVALUATIE VAN LANDINRICHTINGSPROJECTEN	9

SAMENVATTING VAN DE BELEIDSUITSPRAKEN

1. INLEIDING

Het structuurschema geeft de hoofdlijnen en beginselen van het nationaal landinrichtingsbeleid en geeft in het bijzonder inzicht in de ruimtelijke aspecten van dat beleid.

In de planologische kernbeslissing zijn de belangrijkste beleidsuitspraken weergegeven uit het structuurschema, dat een uitwerking bevat van de Nota Landelijke Gebieden en in samenhang met de structuurschema's voor natuur- en landschapsbehoud en voor openlucht recreatie is opgesteld. Deze beleidsuitspraken dienen in samenhang, met de nota van toelichting bij de delen a en de te worden gezien. Een beleidskaart met de gebieden, die de regering, ingevolge provinciale voorstellen tot plaatsing op het Voorbereidingsschema Landinrichting, voor herinrichting of ruilverkaveling in aanmerking wil laten komen, maakt deel uit van deze planologische kernbeslissing.

De hoofddoelstelling, de hoofdlijnen van beleid, het limitatieve karakter van de beleidskaart en de uitspraak dat in geval van landinrichting in grote landschapseenheden als regel herinrichting de aangewezen vorm van landinrichting zal zijn, acht de regering essentieel voor haar landinrichtingsbeleid. Dit betekent dat zij daar niet van zal afwijken behoudens bij herziening van dit schema. Het in dit structuurschema neergelegde beleid heeft betrekking op de periode 1985 tot en met 1994 (eerste fase) met een doorkijk naar het jaar 2005 (tweede fase).

De planologische kernbeslissing is – behoudens eerdere herziening – geldig tot uiterlijk vijf jaar na afronding van de parlementaire behandeling van het structuurschema. De regering zal voordien een uitspraak doen over een eventuele verlenging van de geldigheidsduur. Indien de regering een nieuw beleidsvoornemen uitbrengt, is de hier gepresenteerde planologische kernbeslissing geldig tot het nieuwe beleidsvoornemen de procedure van vaststelling heeft doorlopen.

2. DOELSTELLINGEN VAN HET BELEID

De hoofddoelstelling van het nationaal landinrichtingsbeleid is: «Het binnen het kader van het totale overheidsbeleid inrichten van delen van het landelijk gebied overeenkomstig de daaraan toegekende functies en hun onderlinge samenhang op een zodanige wijze, dat de maatschappelijke betekenis van dat gebied zo goed mogelijk tot zijn recht kan komen».

Voor het te voeren beleid is deze hoofddoelstelling nader uitgewerkt in doelstellingen:

1. de handhaving of verbetering van de concurrentiepositie van de land- en tuinbouw;
2. het opheffen of verminderen van regionale inkomensachterstanden in de land- en tuinbouw;
3. de verbetering van de werkomstandigheden in de land- en tuinbouw;
4. het verruimen van de keuzemogelijkheden in het grondgebruik voor de land- en tuinbouw op langere termijn;
5. het verbeteren van de kwaliteit van het landschap;
6. het tot stand brengen van een doelmatige en veilige ontsluiting in het landelijk gebied afgestemd op de te vervullen functies;
7. de verbetering van de waterhuishouding in het landelijk gebied, gericht op samenhangend en doelmatig waterbeheer en afgestemd op de te vervullen functies, passend binnen het algemeen beleid met betrekking tot de waterhuishouding;

8. de verbetering van de verkavelingstoestand in het landelijk gebied gericht op een doelmatig gebruik van de grond voor de te vervullen functies;

9. het leveren van een bijdrage aan de leefbaarheid van dorpen;

10. het leveren van een bijdrage aan een zodanige inrichting van het landelijk gebied dat het verstedelijkingsbeleid wordt ondersteund;

11. het leveren van een bijdrage aan de realisering van het beleid met betrekking tot de openluchtrecreatie;

12. het leveren van een bijdrage aan de veiligstelling en ontwikkeling van natuurgebieden en cultuurhistorische elementen en van natuurwaarden en het scheppen van voorwaarden voor een doelmatig beheer;

13. het leveren van een bijdrage aan de ontwikkeling van bestaande en de aanleg van nieuwe bossen en het scheppen van voorwaarden voor een doelmatig beheer;

14. de onderlinge aanpassing van de aanleg en verbetering van infrastructurele voorzieningen en de inrichting van het landelijk gebied.

3. HOOFDLIJNEN VAN BELEID

De verwezenlijking van deze doelstellingen vindt plaats in afzonderlijke projecten van landinrichting, in overeenstemming met de ruimtelijke functies van de betreffende gebieden. De voor de verwezenlijking van de doelstellingen te treffen maatregelen en voorzieningen zijn gericht op het opheffen of verminderen van knelpunten in de inrichtingssituatie voor de functies van het landelijk gebied. De investeringen in deze maatregelen en voorzieningen moeten een in nationaal-economisch opzicht acceptabel rendement opleveren. Het nationaal landinrichtingsbeleid beoogt een genuanceerde verwezenlijking van doelstellingen. Dit leidt tot de volgende hoofdlijnen van beleid:

- met betrekking tot de land- en tuinbouw zal bij landinrichting als instrument van het landbouwstructuurbeleid het accent worden gelegd op de verwezenlijking van de doelstellingen betreffende het opheffen of verminderen van regionale inkomensachterstanden en de verbetering van de werkomstandigheden;

- met betrekking tot het leveren van een bijdrage aan het verstedelijkingsbeleid legt de regering het accent op de gebieden binnen de stedelijke invloedssfeer en in het bijzonder op de verwezenlijking van de Randstadgroenstructuur en de handhaving van bufferzones aangegeven in de Structuurschets Stedelijke Gebieden 1983. In dat verband zal het beleid met name aandacht besteden aan de doelstellingen voor de land- en tuinbouw als bovenbedoeld, voor bos- en landschapsbouw, voor openluchtrecreatie en voor natuur- en landschapsbehoud;

- met betrekking tot waarden van natuur en landschap in het landelijk gebied zal het accent worden gelegd op de doelstellingen tot verbetering van de kwaliteit van het landschap en tot het leveren van een bijdrage aan veiligstelling en ontwikkeling van natuurgebieden en waardevolle cultuurlandschappen en het scheppen van voorwaarden voor een doelmatig beheer;

- in het kader van de verbetering van de woon- en leefomstandigheden in het landelijk gebied zal een accent worden gegeven aan de doelstelling gericht op een doelmatige en veilige ontsluiting van het landelijk gebied in overeenstemming met de functies van dat gebied.

4. OMVANG VAN INTEGRALE LANDINRICHTING

De regering zal ernaar streven gemiddeld 36 000 ha integrale landinrichting per jaar in uitvoering te nemen. In deze omvang zijn herinrichtingen, ruilverkavelingen en aanpassingsinrichtingen, de herinrichting Oost-Gro-

ningen en de Gronings-Drentse Veenkoloniën, de reconstructie Midden-Delfland, het Zuidelijk Westerkwartier en de te reconstrueren oude glastuinbouwgebieden begrepen. De mogelijkheid tot voortzetting van dit uitvoeringsprogramma zal in de komende jaren mede getoetst worden aan de budgettaire mogelijkheden op dat moment.

5. HET BELEID VOOR HERINRICHTING EN RUILVERKAVELING

5.1. De beleidskaart

Op de beleidskaart zijn de gebieden aangegeven, die de regering, ingevolge provinciale voorstellen voor plaatsing van gebieden op het Voorbereidingsschema Landinrichting, voor herinrichting of ruilverkaveling in aanmerking wil laten komen. Deze voorstellen zullen worden getoetst aan de aan deze gebieden in ruimtelijke plannen gegeven functies.

De regering heeft besloten om op basis van de hoofdlijnen van beleid de volgende gebieden op de beleidskaart te vermelden:

- vanuit het landbouwstructuurbeleid de gebieden waar de inrichtings-situatie aanmerkelijk kan worden verbeterd en uit een oogpunt van achterstanden in inkomen en werkomstandigheden een aanmerkelijke urgentie voor landinrichting aanwezig is;
- vanuit het verstedelijkingsbeleid en in samenhang daarmee vanuit het openluchtrecreatiebeleid gebieden binnen de stedelijke invloedssfeer, aangegeven in de Nota Landelijke Gebieden;
- vanuit het beleid ten aanzien van natuur- en landschapsbehoud en ten aanzien van landschapsbouw en gebieden waarbinnen landinrichting in belangrijke mate kan bijdragen aan het opheffen of verminderen van een grote disharmonie tussen het huidige landschap en de functies ervan.

De gebieden zijn globaal aangeduid. De provinciale besturen kunnen bij het doen van hun voorstellen tot plaatsing van gebieden op het voorbereidingsschema en bij uitwerking van het structuurschema in streekplannen de gebieden nauwkeuriger omgrenzen.

5.2. De strekking van de beleidskaart

De beleidskaart is voor de regering toetssteen voor de provinciale voorstellen tot plaatsing van gebieden als herinrichting of ruilverkaveling op het Voorbereidingsschema Landinrichting.

De beleidskaart heeft enerzijds een indicatief karakter, hetgeen wil zeggen dat de provinciale besturen voor deze gebieden nagaan of landinrichtingsprocedures het meest geëigend zijn voor de verbetering van de inrichting van de betrokken gebieden. In het bijzonder is een zorgvuldige afweging aan de orde voor delen van de gebieden binnen de stedelijke invloedssfeer en voor delen van grote landschapseenheden, alwaar ook toepassing van de planningsprocedure openluchtrecreatie, respectievelijk de Relatienota, al of niet in combinatie met landinrichting aan de orde kan zijn. De kaart heeft anderzijds een limitatief karakter. Dit betekent dat er behoudens het navolgende geen herinrichting of ruilverkaveling buiten de aangegeven gebieden op het Voorbereidingsschema Landinrichting kan worden geplaatst zonder herziening van dit structuurschema.

De regering is bereid projecten, waarvoor de hoofdlijnen van beleid van kracht zijn, buiten de op de beleidskaart aangegeven gebieden tot een gezamenlijke omvang van gemiddeld 1000 ha per jaar voor plaatsing op het voorbereidingsschema in aanmerking te laten komen.

Daarnaast kunnen jaarlijks tot een totale omvang van gemiddeld 5000 ha projecten aan het voorbereidingsschema worden toegevoegd, waarin het rijksaandeel niet meer dan rond een vijfde mag bedragen van het

gemiddelde rijksaandeel in de kosten van herinrichtingen en ruilverkavelingen welke op de beleidskaart zijn aangegeven. Op basis van het prijspeil van 1984 komt dit overeen met een rijksaandeel van niet meer dan rond f 1000 per ha.

Deze projecten behoeven niet aan de hoofdlijnen van beleid te voldoen. De oppervlakte van deze projecten worden voor één vijfde verdisconteerd in de totale oppervlakte welke gemiddeld jaarlijks in uitvoering kan worden genomen (thans 36 000 ha).

5.3. Fasering van de voorstellen tot plaatsing van gebieden op het voorbereidingsschema

Indien de provincies in een bepaald jaar meer gebieden voor plaatsing op het voorbereidingsschema voordragen dan uit het oogpunt van de jaarlijks in uitvoering te nemen oppervlakte wenselijk is, moet een fasering worden aangebracht. De regering kan op basis van de volgende overwegingen aan een gebied voorrang geven:

- als het gebied vanuit meer hoofdlijnen van beleid wordt voorgesteld;
- als in het gebied in relatief grote mate doelstellingen van beleid door landinrichting kunnen worden verwezenlijkt, en
- als doelstelling in belangrijke mate met relatief weinig middelen kunnen worden verwezenlijkt.

5.4. De keuze tussen herinrichting en ruilverkaveling

Voor de keuze herinrichting en ruilverkaveling zijn de functies die gebieden in het kader van de ruimtelijke ordening krijgen het meest bepalend. Aan het landelijk ruimtelijk beleid zijn de volgende indicaties te ontlelen:

- gebieden met als hoofdfunctie landbouw als regel ruilverkaveling, voor bepaalde delen afhankelijk van de planologische uitwerking, herinrichting;
- gebieden met afwisselend landbouw, natuur en andere functies in grotere, respectievelijk kleinere ruimtelijke eenheden, afhankelijk van de planologische uitwerking, ruilverkaveling of herinrichting;
- gebieden met als hoofdfunctie natuur, als regel herinrichting, voor bepaalde delen afhankelijk van de planologische uitwerking, ruilverkaveling;
- gebieden binnen de stedelijke invloedssfeer als regels herinrichting, in bepaalde delen afhankelijk van de planologische uitwerking, ruilverkaveling;
- in grote landschapseenheden en nationale landschappen als regel herinrichting, in bepaalde delen, wanneer voor natuur- en landschapsbehoud en/of openluchtrecreatie mede gezien in relatie tot andere delen van de grote landschapseenheid of van het nationale landschap geen grote belangen in het geding zijn, ruilverkaveling.

6. AANPASSINGSINRICHTING

Voor aanpassingsinrichting komen in aanmerking gebieden, waar infrastructurele voorzieningen van nationaal of regionaal belang nadelige gevolgen hebben voor het stelsel van wegen en waterlopen, het agrarisch grondgebruik, de natuur, het landschap en de openluchtrecreatie, welke gevolgen in belangrijke mate met landinrichtingsmaatregelen kunnen worden opgeheven. Aanpassingsinrichting is aanvullend en volgend op de infrastructurele voorziening. Daarom kan dit structuurschema geen gebieden op kaart aangeven, waar aanpassingsinrichting aan de orde kan komen.

7. DE REEDS IN UITVOERING EN IN VOORBEREIDING ZIJNDE GEBIEDEN

Ten aanzien van de reeds in uitvoering zijnde gebieden is het beleid erop gericht deze overeenkomstig het bij stemming aangenomen ruilverkavelingsrapport uit te voeren.

Ten aanzien van de in voorbereiding zijnde gebieden, waarvoor reeds een voorontwerp van het plan in de inspraak is gebracht dan wel in de inspraak gebracht zal worden voordat de procedure van de voorliggende planologische kernbeslissing is doorlopen, zal de regering een hernieuwde discussie op basis van dit structuurschema niet bevorderen. Een rechtstreekse beleidsbepaling bij de vaststelling van het voorontwerp is doelmatiger.

Voor projecten van het voorbereidingsschema, waarvan het voorontwerp van het plan na de uitspraak van de Tweede Kamer over dit structuurschema zal worden gepubliceerd, zal toetsing van het plan aan de doelstellingen van het beleid, omschreven in dit structuurschema, plaatsvinden.

8. HET BELEID MET BETREKKING TOT DE AFZONDERLIJKE INRICHTINGSFACTOREN

In het kader van landinrichting worden voor vier inrichtingsfactoren maatregelen en voorzieningen getroffen. Het zijn maatregelen en voorzieningen inzake de ontsluiting, de waterbeheersing, de verkaveling en de landschapsbouw. De mate waarin en de wijze waarop deze maatregelen en voorzieningen zullen worden getroffen, zullen worden afgestemd op de in het kader van de ruimtelijke ordening gegeven functies.

Het beleid ten aanzien van de afzonderlijke inrichtingsfactoren is zowel van toepassing op maatregelen en voorzieningen die in onderlinge samenhang in integrale landinrichting worden getroffen als op die welke afzonderlijk met behulp van sectorinstrumenten tot stand komen.

8.1. Ontsluiting

- Het beleid met betrekking tot het verkeer en vervoer op plattelandswegen wordt afgestemd op het ruimtelijk beleid voor het landelijk gebied en sluit aan op de algemene uitgangspunten van het verkeers- en vervoersbeleid in de landelijke gebieden, zoals die in het structuurschema verkeer en vervoer zijn verwoord.

- Het beleid met betrekking tot de plattelandsontsluiting is gericht op een veilige en doelmatige ontsluiting van het landelijk gebied. Vanuit een oogpunt van verkeersveiligheid kan in bepaalde situaties voor de aanleg van vrijliggende fietspaden langs plattelandswegen worden gekozen in plaats van wegverbreding.

- De verbetering van de ontsluiting voor de land- en tuinbouw is gericht op een goede bereikbaarheid van bedrijfsgebouwen en gronden ten behoeve van de aan- en afvoer van produkten met vrachtwagens.

- De aanleg van recreatieve fiets- en voetpaden, alsmede van ruiterpaden vindt in landinrichtingsprojecten plaats indien vanuit het oogpunt van recreatiebeleid daaraan prioriteit wordt toegekend.

- Binnen het kader van een doelmatige en veilige ontsluiting zal bij de wijze waarop tot handhaving, verbetering of aanleg van (on)verharde wegen wordt overgegaan, rekening worden gehouden met aspecten van natuurwetenschappelijke en landschappelijke aard.

8.2. Waterbeheersing

- Maatregelen en voorzieningen met betrekking tot de waterbeheersing zullen zijn gericht op het leveren van een bijdrage aan de ruimtelijk door het landelijk gebied te vervullen functies, met name voor de land- en

tuinbouw, voor natuur- en landschapsbehoud, voor bos- en landschapsbouw, voor openluchtrecreatie en voor de drink- en industriewatervoorziening, passend binnen het algemene beleid met betrekking tot de waterhuishouding.

– Nadelige invloeden van werken van waterbeheersing – waterafvoer en wateraanvoer – op waarden van natuur en landschap zullen zoveel mogelijk worden vermeden. Ingeval natuurgebieden en reservaten dreigen te worden geschaad, zal deze dreiging voor zoveel mogelijk door inrichtingsmaatregelen worden opgevangen.

8.3. Verkaveling

– De boerderijverplaatsing zal worden bevorderd in het kader van het openbaar belang. Zij is gericht op de verbetering van de ligging van agrarische bedrijfsgebouwen ten opzichte van hun gronden, alsmede op de opheffing van ongunstige effecten op niet-agrarische belangen.

– Het beleid is erop gericht door herverkaveling van de gronden zoveel mogelijk concentratie van het grondgebruik te bevorderen en daarmee een bijdrage te leveren aan de door het betrokken gebied ruimtelijk te vervullen functies, met name voor land- en tuinbouw, bos- en landschapsbouw, openluchtrecreatie en natuur- en landschapsbehoud. Deze herverkaveling kan in meer of mindere mate gecombineerd met andere inrichtingsfactoren plaatsvinden.

– In gebieden met afwisselend landbouw, natuur en andere functies in kleinere ruimtelijke eenheden, zal herverkaveling van de gronden zodanig plaatsvinden dat de bedrijfsvoering op de in agrarisch gebruik zijnde gronden zo goed mogelijk past in het stramen van landschapselementen en natuurwaarden, zonder dat de doelmatigheid van de bedrijfsvoering wezenlijk wordt belemmerd.

– Het beleid is erop gericht kavelruil te bevorderen in situaties waarin een beperkt aantal deelnemers door uitruil van gronden op vrijwillige basis een snelle verbetering van hun verkaveling nastreven.

8.4. Landschapsbouw

– Het inrichtingsbeleid met betrekking tot de handhaving en versterking van de kwaliteit van het landschap is erop gericht de functies van het landelijk gebied en de landschappelijke structuur in hun onderlinge samenhang te ontwikkelen. Daarbij zal een harmonische opbouw van het landschap in overeenstemming met de ruimtelijke functies bevorderd worden, waarbij specifieke kenmerken en potenties tot uitdrukking kunnen worden gebracht.

– Bij de voorbereiding en uitvoering van landinrichtingsprojecten zal – ongeacht het te kiezen landinrichtingsinstrumentarium – de kwaliteit van het landschap nauwlettend in acht worden genomen. Maatregelen en voorzieningen voor de verbetering van de kwaliteit van het landschap vormen een wezenlijk onderdeel van de verschillende landinrichtingsprojecten. Deze maatregelen en voorzieningen zullen mede op een doelmatig beheer in de toekomst moeten zijn gericht.

– Voor een harmonische opbouw van het landschap is het van groot belang dat de maatregelen en voorzieningen voor de inrichtingsfactoren ontsluiting, waterbeheersing en verkaveling mede met inachtneming van landschappelijke kwaliteiten worden getroffen.

9. EVALUATIE VAN LANDINRICHTINGSPROJECTEN

– Overeenkomstig de bepaling van artikel 35 eerste lid van de Landinrichtingswet zal van herinrichting en ruilverkaveling een evaluatie plaatsvinden in de vorm van een beschrijving van de te verwachten gevolgen

van de te treffen maatregelen en voorzieningen voor de economische toestand met inbegrip van de werkgelegenheid, de leef- en werkomstandigheden, de natuur en het landschap en de gesteldheid van water, bodem en lucht.

– De in 1984 aan de Tweede Kamer aangeboden nota «De HELP-methode voor de evaluatie van landinrichtingsplannen, – Beschrijving en verantwoording»¹ vormt het uitgangspunt waarop de evaluatie van landinrichting wordt ontwikkeld en uitgevoerd.

– Evaluatie van de maatregelen en voorzieningen zal worden geïntegreerd in de planvoorbereiding van afzonderlijke projecten.

– De (Voorlopige) Commissie MER voor de milieu-effectrapportage zal in de gelegenheid worden gesteld haar beschouwingen kenbaar te maken over de HELP-rapporten voor landinrichtingsprojecten in die gevallen dat

- een aanmerkelijk deel van het landinrichtingsgebied deel uitmaakt van een grote landschapseenheid dan wel van één van de meest belangrijke weidevogelgebieden;

- een aanmerkelijk deel van een grote landschapseenheid dan wel van een van de meest belangrijke weidevogelgebieden is gelegen binnen het landinrichtingsgebied;

- binnen het landinrichtingsgebied een aanmerkelijke lengte van een van de meest waardevolle beekdalen dan wel beken voorkomt.

Onder grote landschapseenheden worden verstaan de als zodanig aangeduide gebieden op kaart 1 van het structuurschema Natuur- en Landschapsbehoud. Onder de meest waardevolle beekdalen en beken worden verstaan de gebieden, zoals aangeduid op kaart 4 van voornoemd structuurschema. Onder de meest belangrijke weidevogelgebieden worden verstaan de meest belangrijke van de gebieden zoals aangeduid op kaart 2 van dat structuurschema.

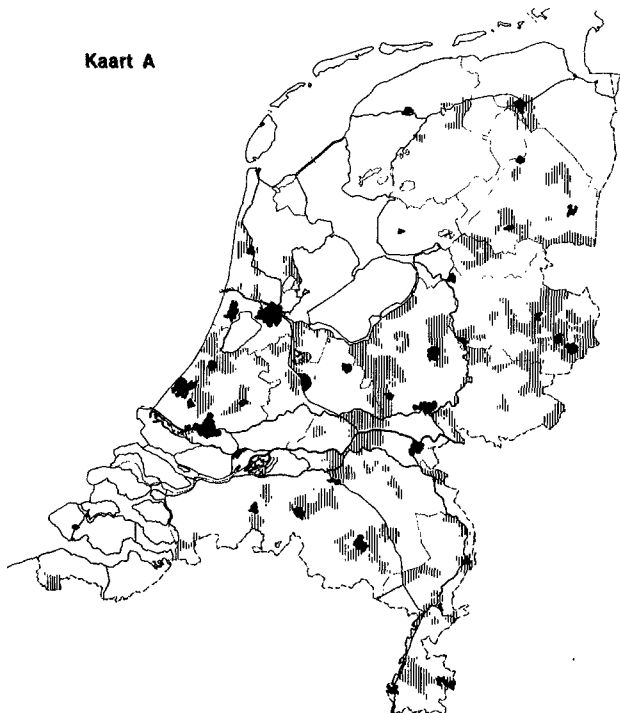
De staatssecretaris van Landbouw en Visserij,
A. Ploeg

De minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
P. Winsemius

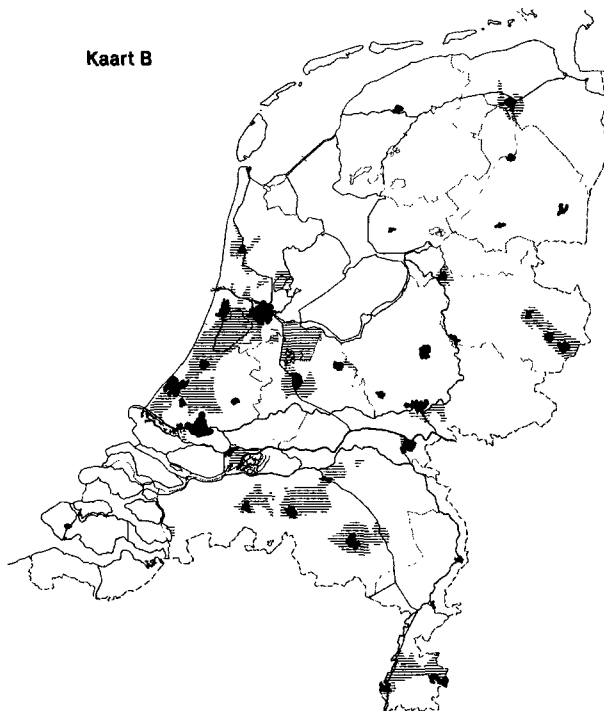
¹ Staatsuitgeverij, 's-Gravenhage 1983.

STRUCTUURSCHEMA LANDINRICHTING
REGERINGSBESLISSING

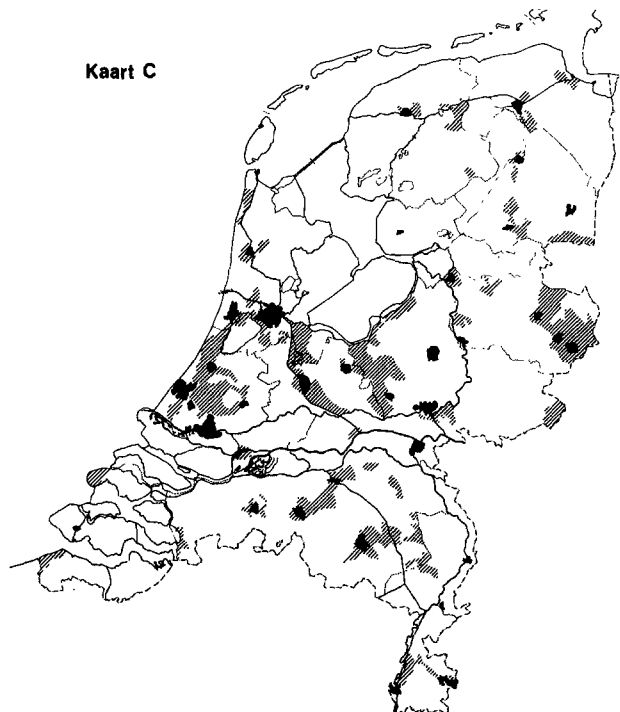
Kaart A

Kaart B

Kaart C

**Gebieden die in aanmerking komen voor
herinrichting of ruilverkaveling**

PRIORITEIT VANUIT DE LAND- EN TUINBOUW

PRIORITEIT DOOR LIGGING IN GEBIEDEN BINNEN DE STEDELIJKE
INVLOEDSPREER (ZOALS AANGEGEVEN OP DE STRUCTUURSCHEMETS
VAN DE LANDELIJKE GEBIEDEN 1983)

PRIORITEIT IN VERBAND MET EEN DISHARMONIE TUSSEN DE KWALITEIT VAN
HET LANDSCHAP EN DE FUNCTIES DIE HET GEBIED VERVULT OF MOET VERVULLEN

Landinrichtingsdienst,
Utrecht, 1 januari 1986

Overzicht van de belangrijkste publikaties in de reeks over het Structuurschema Landinrichting

- Deel a: het beleidsvoornemen (Tweede Kamer, zitting 1980-1981, 16 600 nrs. 1-2)
- Deel b: de hoofdlijnen uit de inspraak (Tweede Kamer, zitting 1982-1983, 16 600 nrs. 3-4)
- Deel c: het advies over de groene structuurschema's (Tweede Kamer, zitting 1982-1983, 16 600 nrs. 5-6)
- Deel d: de regeringsbeslissing (Tweede Kamer, vergaderjaar 1983-1984, 16 600 nrs. 7-8)
- Brief van de Minister van VROM dd. 21 december 1984 (Tweede Kamer, vergaderjaar 1984-1985, 16 600 nr. 9)
- Lijst van vragen van de Tweede Kamer (Tweede Kamer, vergaderjaar 1984-1985, 16 600 nr. 10)
- Lijst van antwoorden op de vragen van de Kamer (Tweede Kamer, vergaderjaar 1984-1985, 16 600 nr. 11)
- Agenda voor de uitgebreide commissievergadering (Tweede Kamer, vergaderjaar 1984-1985, 16 600 nr. 12)
- Brief van de Minister van Landbouw en Visserij dd. 12 juni 1985 (Tweede Kamer, vergaderjaar 1984-1985, 16 600, nr. 13)
- Aanvullende lijst van vragen van de Tweede Kamer (Tweede Kamer, vergaderjaar 1984-1985, 16 600 nrs. 14-15)
- Aanvullende lijst van antwoorden op de vragen van de Kamer (Tweede Kamer, vergaderjaar 1985-1986, 16 600 nrs. 16-17)
- Moties ingediend tijdens de UCV van 9 en 10 oktober (Tweede Kamer, vergaderjaar 1985-1986, 16 600 nrs. 18-24)
- Brief van de Minister van Landbouw en Visserij dd. 1 november 1985 (Tweede Kamer, vergaderjaar 1985-1986, 16 600 nr. 25)
- Brief van de Minister van Landbouw en Visserij dd. 4 november 1985 (Tweede Kamer, vergaderjaar 1985-1986, 16 814, nr. 37)

STRUCTUURSCHEMA LANDINRICHTING

GEBIEDEN DIE IN AANMERKING KOMEN VOOR
HERINRICHTING OF RUILVERKAVELING

BELEIDSKAART

